

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

er fastsat den samme Tidsfrist med Hensyn til Ejendommens Erhvervelse, som foreslaas med Hensyn til Saneringslaan, nemlig den 1. Oktober 1935.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i det høje Ting, idet jeg finder det overordentlig vigtigt, at Forslaget bliver gennemført saa hurtigt som muligt, eftersom Tilstandene ude i Landbruget er overordentlig vanskelige og svære for Øjeblikket.

Jensen-Aale: Det foreliggende Lovforslag er et Tillæg til og en Ændring af Loven af 9. April 1936, og de Ændringer, der indeholdes i Lovforslaget, er tillige Forbedringer. Lovforslaget er et Led i de Bestræbelser, den højtærede Regering udfolder for paa bedst mulig Maade at afhjælpe de Vanskeligheder, som Landbruget dels er inde i, dels har været inde i, og jeg vil gerne saa stærkt, som jeg kan, understrege den højtærede Landbrugsministers Slutningsbemærkning, hvori han, netop under Hensyn til de Vanskeligheder, som Landbruget staar i for Øjeblikket, anmodede om, at Lovforslaget maatte blive vedtaget hurtigst muligt.

Lovforslaget omhandler saavel Rentetilskud som Saneringslaan. Naar man har fundet sig foranlediget til at sætte Grænsen for Adgangen til Rentetilskud ved de 30 000 Kr.s Jordværdi, synes jeg, det er ganske berettiget under Hensyn til det, der er Hovedaarsagen til, at Hjælp er nødvendig for Landbruget netop i Øjeblikket. Begrundelsen er bl. a. den, at man i Fjor havde en ualmindelig lille Avl, navnlig paa de daarligere Jorder, hvilket har bevirket, at Indehaverne af disse er kommet i en særlig vanskelig Stilling. Nu kunde man maaske heroverfor gøre gældende, at dette rammer lige saa vel det store Landbrug som de smaa, men dertil er at sige, at for de store Landbrugers Vedkommende bliver dette Forhold afbalanceret ved den høje Kornpris, medens det modsatte gør sig gældende for det lille Landbrug, der skal købe mere end under normale Forhold.

Jeg kunde vanskeligt tænke mig, at man vilde modsætte sig eller blot være vrangvillig over for et Forslag som dette, der fortrinsvis angaar de mindre Landbrug — de helt smaa Landbrug kan ikke siges at være favoriseret her, da 30 000 Kr.s Jordværdi indbefatter temmelig store Gaarde. Fra de Sider, som alligevel har vist Vrangvilje over for Forslaget — jeg haa-

ber ikke, de skal faa Talsmænd her i dette Ting, hvor man jo plejer at tage, eller dog sommetider tager sagligt paa Tingene —, maa det dog indrømmes, at det lille Landbrug hjalp det store Landbrug, da dette var i en vanskelig Situation, ved at gaa med til en kunstig Forhøjelse af Kornprisen. Man burde derfor nu kunne vente en vis Imødekommenhed fra det store Landbrugs Side, og at Lovforslaget ikke skulde møde Modstand i dette høje Ting; men nu faar vi se, om det slaar til.

Jeg finder ikke Anledning til paa nærværende Tidspunkt at sige ret mange Ord, for som jeg allerede har sagt, er der her dels Tale om en Forlængelse af den gældende Lov, dels om en Forbedring af den, og Sagen var i Fjor Genstand for en grundig Behandling baade her i Salen, i Udvalget og ved private Sammenkomster; vi fik endogsaa Søndagsbreve om Sagen, saa vi har virkelig gennemgaaet den meget grundigt. Og da Ministeren nu saa udmærket har gjort Rede for de foreslaaede Ændringer, saavel med Hensyn til deres Virkninger som — delvis — med Hensyn til Administrationen, finder jeg ikke, der paa nærværende Tidspunkt er Grund til at sige ret mange Ord. Jeg gaar foreløbig ud fra, at de to Oppositionspartier vil stille sig forstaaende over for de vanskeligt stillede Landbrugere, som i sin Tid hjalp de større Landbrugere til at faa en bedre Pris paa deres Korn. Jeg vil ikke tro, at der her i Tinget skulde blive givet Tilslutning til den Opfattelse, som har været fremsat i det andet høje Ting, at det er Regeringens Politik, der har bevirket højere Rente o. s. v., da man jo ved, at det modsatte er Tilfældet. Men Regeringen har jo ikke altid — nej, den har *aldrig* kunnet faa sine Lovforslag gennemført, uden at de blev betydeligt forringet; de er endda ofte blevet helt forkastet.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg slutte med at anbefale Lovforslaget til hurtigst mulig Vedtagelse i det høje Ting.

Jensen Christensen: Det første Afsnit af Lovforslaget er jo en gammel Kending her i Tinget. Det blev i Fjor meget grundigt gennemarbejdet i et Udvalg, og Udvalgsarbejdet førte til, at dette første Afsnit blev gennemført her i Landstinget, ogsaa med mit Partis Stemmer. Der er derfor kun Grund til at tale om Ændringerne til dette Afsnit af Loven.

Jeg tror, man maa have Lov til at sige, at Loven om Sanering af Landbrugets Gæld i al Almindelighed har virket meget